

A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

Mi lesz a narancssal?

BALSZEMMEL

THÜRMER GYULA

Mi a bal szemünkkel nézünk a világra. Így sok mindent észreveszünk, amit csak a jobb szemünkkel nem látnánk. Másként is látjuk a világot, mondjuk úgy, balszemmel. Ezután minden számunkban elmondjuk, miként is látjuk az éppen esedékes eseményeket a saját politikai értékítéletünk alapján, balszemmel.

Mi lesz a narancssal?

A hőségtől szenvedő honfitársainkat hidegzuhanyként érte a hír: a magyar Fanta Narancsban kevesebb a narancs, mint az olaszban. Ki is mutatták: az olaszban 12 százalék, a magyarban 5 százalék!

A felforrósodott magyar testben megszólalt az egészséges patriotizmus. Rosszabbak vagyunk, mint az olaszok? Mint gondol magáról a Coca-Cola? Így bánni Karikó Katalin, Krausz Ferenc népével? Nem elég, hogy a magyar miniszterelnök nem szólalhat fel az Európai Parlament alkuló ülésén, még a narancsot is megspórolják rajtunk?

A Coca-Cola közölte, hogy fölöslegesen jártatjuk a szánkat, mert ők a receptúráikat a „helyi fogyasztói preferenciákhoz” igazítják. Lehet, bár engem senki se kérdezett, hogy hány narancs-százalékos Fantát akarok inni.

Ezzel le is lett volna tudva az ügy, ha az Index nem közli a hírt: Lázár János miniszter úr az Építési és Közlekedési Minisztérium épületeiből kitiltotta a Coca-Cola termékeket. Azt nem tudom, hogy az Index Lázárnál akart-e jó pontot szerezni, bemutatva őt, mint bátor magyar államférfit, aki ujjat mer húzni az amerikai monopóliummal, vagy ellenkezőleg, Lázár ellenfeleinek akart új támadási felületet nyújtani. Lehet persze, hogy az egész azért van, hogy az emberek lájkolják a hírt, és ugye minden lájkocska forintocskát hoz.

A hír persze nem volt igaz. Lázár miniszter úr közölte is, hogy az ő módszere nem a tiltás, hanem a küzdelem, de egyébként mindenben legyen több narancs.

Lázár miniszter urat még polgármestersége óta ismerem. Divatos szóval élve, pragmatikus a viszonyunk. Hódmezővásárhelyen az ajtaja felett Szolzsenyicin idézete „köszöntötte” a látogatót: „kommunistánál kártékonyabb és veszélyesebb embertípust még nem produkált a történelem.” Lehet, hogy más visszafordult volna, én bementem. Bizonyítottam, hogy a Munkáspárt is lehet hasznos. Mi is küzdöttünk a városi kórház eladása ellen, és felemeltük szavunkat a liberálisok egyéb gazdasági ellen is. Lázár miniszter úr ezt méltányolta, udvarias köszönőviszonyunk azóta is megmaradt.

Na de, térjünk vissza a megkárosított magyarsághoz! Régi történet ez! Még Csurka István mondta a kilencvenes években, hogy a Milka csoki Hegyeshalmon túl édesebb, mint nálunk. Ezt az igazságot azóta sokmillióan bizonyíthatjuk. Ugyanaz a márka, ugyanaz a név, de ami benne van, az más. Az ottani mosópor jobban mos, mint az ikertestvére nálunk. Hiába ugyanaz a tulajdonosa a boltnak Ausztriában és Magyarországon is, az

osztrák boltban este is van kenyér, nálunk már nem nagyon. Ott nem keverik össze a lejáró szavatosságú terméket a többivel, nálunk nagyon észnél kell lenni. Ott eltakarítják a romlásnak induló gyümölcsöt, nálunk hagyják, hogy romlassza a többit is.

Ezt egyébként mindenki tudja. Mi egyszerű emberek is, a kormányok is. 2018 táján a térség országaiból sokan panaszkodtak arra, hogy az azonos nevű, de eltérő minőségű termékekkel a multik átverik őket. A gyenge minőség gyakorta ugyanannyiba kerül, mint a jó minőségű. Így lesz a multinak extraprofitja.

Az EU nem akarta, hogy forradalom törjön ki, hároméves programot indítottak el az „EU területén azonos márkanév alatt forgalmazott élelmiszerek minőségével” kapcsolatban. A buliba kormány szinten is beszálltak a csehek, a szlovákok, bolgárok és persze mi is. Volt kormány nyilatkozat, médiakampány, igazságot, sőt fejeket követeltek. A megszólalók melle da-gadt a nemzeti öntudattól. A végén a hegyek egeret szültek. Szép, takaros útmutató készült arra, hogy miként kellene elkerülni a kettős minőséget. Ennyi!

Úgyis mondhatnám, hogy kaptunk egy újabb marha nagy pofont a kapitalistáktól. Kapitalizmusra vágytál három évtizede? Itt van, érd be vele!

A tőkés vállalat célja az, hogy minél több legyen a profit. A jó minőségű, tisztességesen eladott árun is van haszon, de az extraprofithoz több kell. Át kell verni az embereket! Manipulálni kell őket, el kell hitetni a magyarokkal, hogy azért van kevesebb narancs a mi Fantánkban, mint az olaszban, mert állítólag így szeretjük, ez a fogyasztói preferenciánk.

Hogy jutott eszünkbe olyan baromság, hogy a tőkés kormányok, a tőkés EU-intézmények megvédik a polgárokat a tőkés monopóliumokkal szemben? Mióta szolgálja az EU az egyszerű emberek érdekeit? Ha eddig nem jöttél rá, most ideje kapcsolni!

De a legszomorúbb pofon mégis csak az volt, hogy a magyar kormány, úgymond a mi nemzeti kormányunk se tud megvédeni a multik szemétségével szemben.

Úgyhogy, Miniszter úr, tiltsa csak be nyugodtan a Coca-Colát a minisztériumában. Sőt, szóljon a többi kollégájának, hogy ők is tegyék ezt meg!

De ez is kevés! Vegyék vissza az élelmiszerkereskedelmet a multiktól! Zavarják őket haza, ahogyan a bankokkal is tették! Szerezzék vissza szuverenitásunkat az élelmiszerellátásban!

Ha halogatják, ha nem teszik meg, szerintem egyre több dologban lesz kevesebb narancs, a Fantában is, sőt talán a politikában is.

Amerikai gyarmatot csinált az EU-ból

Ursula von der Leyen Amerika és általában a liberális multinacionális tőke hűséges és hatékony kiszolgálója. Az Európai Bizottságból „európai kormányt” csinált, amely dirigál a tagállamoknak. Béke helyett háborúba taszította Európa népeit. Önálló Európa helyett amerikai gyarmatot kreált.

Ausztria: lassan eltűnik a német nyelv

A bécsi általános iskolások 70 százaléka a mindennapi életben nem németül beszél. Az alsó tagozatos gyerekek 35 százalékát osztályozni sem lehet, mert nem tudnak németül. Ezek 60 százaléka már Bécsben született. Mindez az elmúlt évtizedek téves migrációs politikájának a következménye.

Ukrajna egy óriási temető lesz

Ukrajna minden járásában katonai temetőt hoznak létre, átlagban 50-60 ezer halottnak. Kijevben lesz a központi katonai temető, amely mintegy 160 ezer halottat képes befogadni. Az ukrán katonák hangulata rossz, írja az orosz <https://www.kp.ru/>. Nem véletlenül! Az egységek jelentős részénél hiányzik a személyi állomány 70-80 százaléka. A sebesülések aránya óriási, a nem kielégítő katonai egészségügyi ellátás miatt a halálzási arány 60 százalék.

Az Európai Parlament fölösleges, káros, beteg intézmény

„Erős Európai Parlament, erős Európa” – ezzel a hazugsággal kezdte meg működését az EP újráválasztott elnöknője Roberta Metsola. Az EP lehetne a nemzeti delegációk közös fóruma, de nem az. Az egyes országokban megválasztott képviselők beolvadnak valamelyik frakcióba, és a frakció politikáját képviselik, nem a nemzeti érdekeket. Nem az európai emberek akarata érvényesül, hanem a frakciók mögötti tőkés köröké. Az EP fölösleges, káros, beteg intézmény. Le vele!

Európai védelmi unió – pusztuljunk el közösen!

Ursula von der Leyen, az Európai Bizottság újráválasztott elnöke előadta régi ötletét: legyen az EU védelmi unió! A védelmi unió azt jelentené, hogy a Rheinmetall és a többi német és francia hadiipari cég még többet keresne. Brüsszel döntené el, hogy kit szeretünk és kivel háborúzunk. A németek parancsolnának a közös hadseregben. Közösen rohanánk a világháború felé. Pusztuljunk el közösen!

Mi van az Orbán-levélben?

„Európai stratégiánk a transzatlanti egység nevében az USA háborúpárti politikáját másolta.” írta Orbán Viktor az Európai Tanács elnökének. A magyar miniszterelnök nem váltja meg a világot, de reális kiutat mutat a jelenlegi helyzetből, ami – ha folytatódik – csak rosszabb lesz. Orbán Viktor, Magyarország miniszterelnöke jelentése az Európai Tanács elnökének - Orbán Viktor (miniszterelnok.hu)

Minimálbér: ki az erősebb az idén?

2024. július 18-án a Versenyszféra és a Kormány Állandó Konzultációs Fóruma ülésén megkezdődtek az idei minimálbér-tárgyalások. Fontos hír, de kezeljük a helyén. A bér nem más, mint a tőkés munkaadó és a munkavállaló közötti erőviszony. Ha erősek a dolgozók, többet tudnak kiharcolni, ha gyengék, kevesebbet. A tőkés számára a minimálbér az az összeg, amivel meg tudja tartani a dolgozót, és el tudja kerülni a sztrájkokat, demonstrációkat. A szakszervezetek az elmúlt időszakban inkább megegyezni akartak a tőkésekkel, mintsem harcolni ellenük. Elválik, hogy 2024 őszén mit akarnak és ki az erősebb.

Vasutasnap – szakszervezetek nélkül

„Egyöntetűen távol maradtak a szakszervezetek a július 12-én tartott hagyományos tisztavató és kiténtetés átadó ünnepségtől, ezzel is tiltakoztak az elmúlt időszakban a MÁV Zrt.-nél hozott intézkedések ellen” – olvasható <https://www.vsz.hu/honlapon>. A hírek szerint a munkáltató – tulajdonosi utasításnak eleget téve – több, szakszervezetekkel kötött megálapodást megszegett.

Okostelefon nem mehet az iskolába!

A világ több más országához hasonlóan Magyarországon is probléma, hogy a tanulók beviszik az iskolába az okostelefonjukat, és ezek használata zavarja az oktatás. Egyhetes társadalmi egyeztetési határidővel jelent meg a múlt héten a kormány.hu-n egy rendelettervezet, melynek értelmében 2024. szeptember elsejétől betiltaná, pontosabban erősen korlátozná az okoseszközök használhatóságát az iskolákban a kormány, így a telekommunikációs eszközöket, különösen a mobiltelefonokat, a kép- vagy hangrögzítésre alkalmas eszközöket és az internet elérésre alkalmas okoseszközöket.

Sok sikert, éljen Magyarország!

A héten megkezdődik a párizsi olimpia. Magyarországot 180 fős csapat képviseli. Sok sikert, éljen Magyarország!

Nem tűnhet el a magyar falu!

Köszönet és elismerés Nektek, hogy vállaltátok a Munkáspárt jelöltségét és helyálltatok a csatában – mondta Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke, aki Karacs Lajosné alelnök kíséretében Apátfalván találkozott a Munkáspárt Csongrád vármegyében indult önkormányzati jelöltjeivel. Popa György, a megyei szervezet „nagy öregje” három településen szervezte meg a Munkáspárt indulását. Sztáncs Aurél Magyarcsanádon 98 szavazatot, 18,63 százalékot ért el. Bakai

Mihály Apátfalván 145 szavazattal zárt, ami 10,94 százalék. Nem maradt le Nagylakon Tóth-Kása Norbert sem: 26 szavazatot, 10,74 százalék volt az övé.

A falunak rengeteg gondja van – hangzott el a beszélgetésen. Magyarcsanádon például csak egy tén van, az emberek már a kertjüket se művelik meg. Persze, némileg érthető is. Olyan drága a takarmány, vetőmag, az energia, az öntözés, a növényvédőszer, hogy olcsóbb a helyi boltban megvenni mindent. A falvak elnéptelenednek. Magyarcsanádon 1237 fő él, Apátfalván 2800, de a határszéli Nagylakon már csak 365 fő, zömében nyugdíjasok.

Folytassuk ezt a beszélgetést, mondta a párt elnöke, nekünk ki kell állnunk a magyar falu, a magyar mezőgazdaság mellett, követelnünk kell a magyar szuverenitást az élelmiszerellátás, sőt a vetőmagellátás terén is.

Egy fáradhatatlan ember köszöntése

Fáradhatatlanul dolgoztál a Munkáspártért akkor is, amikor mindenki más elfáradt. Agrárvállalkozóként hozzájárultál a Munkáspárt agrárpolitikai elképzeléseinek kidolgozásához. Tanítottál bennünket a föld megbecsülésére, a paraszti munka tiszteletére – mondotta Thürmer Gyula, aki személyesen köszöntötte Popa Györgyöt, a Munkáspárt Csongrád-Csanád vármegyei alelnökét 85 születésnapján.

Folytatódott a Róma-Budapest folyamat

Folytatódott a márciusban Budapesten megrendezett nemzetközi párttanácskozás, ezúttal online formában. Mint ismeretes, a folyamat tavaly Rómában indult el, és az idén márciusban Budapesten folytatódott. A Magyar Munkáspárt meghívására ezúttal is a Német Kommunista Párt, a Kommunista Párt (Olaszország), Spanyolország Népeinek Kommunista Pártja, a Kommunista Párt (Svájc), a Franciaországi Kommunista Újjászületés Pólusa küldte el képviselőjét. A Portugál Kommunista Párt megfigyelőként vett részt. Megvitaták az európai parlamenti választások eredményét, áttekintették a Kommunista és Munkáspártok 24. Nemzetközi Találkozójának előkészületeit. Megállapodtak a dokumentumok csejéjét elősegítő internetes felület létrehozásáról.

Munkáspárti vízosztás Egerben

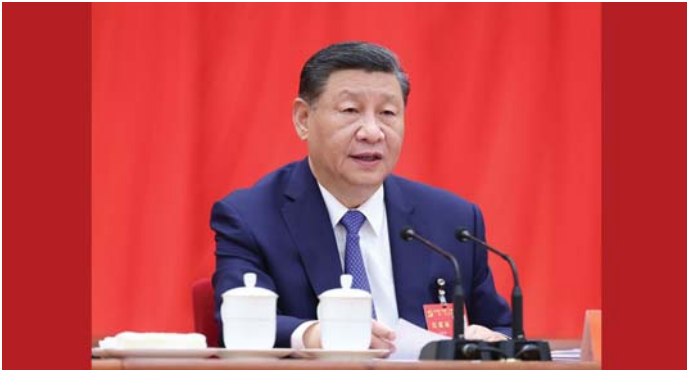
Nagyszerű kezdeményezést tettek a Munkáspárt egri fiataljai. Villango Máté vezetésével a szokatlan hőséggel küzdő egerieknek vizet osztottak a Dobó István téren. Az üvegekre egy-egy munkáspárti feliratot tűztek. Az akció sikeres volt. Az emberek örültek a víznek, és egy-két kirívó esetet leszámítva nem zavarta őket a munkáspárti felirat sem. Sok sikert, sok jó kezdeményezést az egri fiataljainknak!

KEDVES OLVASÓINK!

A JÖVŐHETI LAPSZÁMUNK KIMARAD. KÖVETKEZŐ LAPSZÁMUNK AUGUSZTUS 10.-ÉN JELENIK MEG.

Tanácskozás a sarló-kalapács alatt

Reformokat a nép jólétéért

A sarló-kalapácsos pártcímer alatt ült a Kínai Kommunista Párt csúcspanaszvezetése a Központi Bizottság júliusi ülésén. A sarló-kalapács több, mint címer. A néphatalom jelképe, a kínai sajátosságú szocializmus kifejezése.

A kínai belpolitikai események mellett nem mehetünk el szó nélkül, hiszen mindaz, ami ma Kínában történik, közvetlenül befolyásolja a világ, és benne Magyarország életét. A magyar média nem tud elrugaszkodni a nyugati médiától, így az, ami hozzánk eljut Kínáról, hamis, félrevezető, de legalábbis pontatlan.

A Kínai Kommunista Párt (KKP) a Munkáspárt szövetségese. A Szabadság feladatának tekinti, hogy reálisan, igazságúen tájékoztassa olvasóit olyan fontos eseményről is, mint a KKP Központi Bizottságának júliusi ülése.

A KKP legutóbb 2022 októberében tartott kongresszust, ezúttal a 20. Kongresszust. A KKP vezető testülete a Központi Bizottság. A testület nagylétszámú. A mostani ülésén a KB 199 tagja és 165 póttagja vett részt.

A 20. Kongresszus óta ez volt a KB harmadik ülése. A második ülés 2023 februárjában volt. Érthető, hogy a mostani ülésnek nagy jelentősége volt, hiszen 2023 eleje óta rengeteg változás ment végbe a világban és Kínában is.

A KKP KB-nak néhány alapvető kérdésre kellett válaszolnia. Helyes-e a 20. Kongresszuson elfogadott politika? A háborús világban fenntartható-e Kína stabilitása és gazdasági fejlődése? Biztosítható-e továbbra is a KKP vezető szerepe a kínai társadalomban?

A KB mostani ülése jóváhagyta Hszi Csin-ping főtitkár vezette Politikai Bizottság jelentését, kimondta, hogy 2023 eleje óta tett „erőfeszítések eredményeként gazdasági fellendülést és növekedést értünk el, és minden tekintetben határozott lépéseket tettünk egy modern szocialista ország felépítésében.”

A kínai gazdaság fejlődése stabil – jelentette ki a kínai KSH. A GDP az idén 5 százalékkal, az ipari termelés 3,5 százalékkal nőtt. A fogyasztói árak emelkedése 0,2 százalék, ezen belül az élelmiszerek 2,1 százalékkal nőttek.

A KB azt is kimondta, hogy Kína stabilitása, gazdasági fejlődése és világpolitikai súlya csak akkor tartható fenn, ha Kína előre lép a társadalom komplex fejlesztésében, amit Kínában a reform és nyitás folytatásának neveznek.

Nyugaton erre mondják, hogy lám-lám Kína folytatja a reformokat, azaz – szerintük – a kapitalizmus építését. A nyugat nem meri kimondani, hogy a kínai sajátosságú szocializmus a nép hatalmát, szocializmust jelenti és a reformok folytatása nem a tőkésrendszer felé való közeledést, hanem a szocialista rendszer korszerűsítését jelenti.

Miben fejeződik ez ki? A KKP ragaszkodik elveihez. Ha feladná őket, akkor rohanna a kapitalizmus felé, de nem adja fel.

„A reformok átfogó elmélyítéséhez elkötelezettnek kell maradnunk a marxizmus-leninizmushoz, a Mao Ce-tung-gondolathoz, a Teng Hsziao-ping elméletéhez, A három képviselő elméletéhez és a Fejlődés Tudományos Kilátásainak elvéhez, és teljes mértékben végre kell hajtánunk Hszi Csin-ping Gondolatát az Új Korszak Kínai Sajátosságú Szocializmusáról” – jelentette ki a KB.

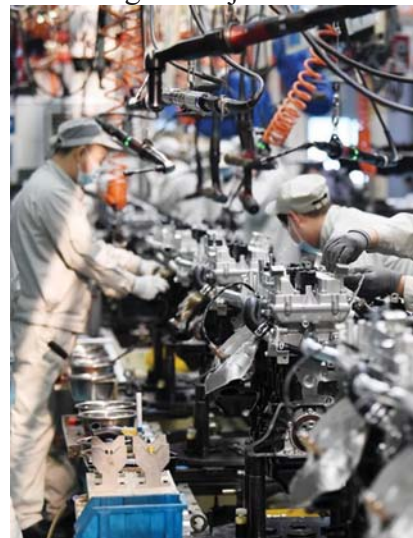
Kifejeződik abban is, hogy mit tekint a reform céljának. „A reformok további elmélyítésének átfogó célja a kínai sajátosságú szocializmus rendszerének továbbfejlesztése, valamint Kína rendszerének és kormányzati képességének korszerűsítése.” Tehát, szó sincs kapitalizmusról, a lényeg a szocializmus!

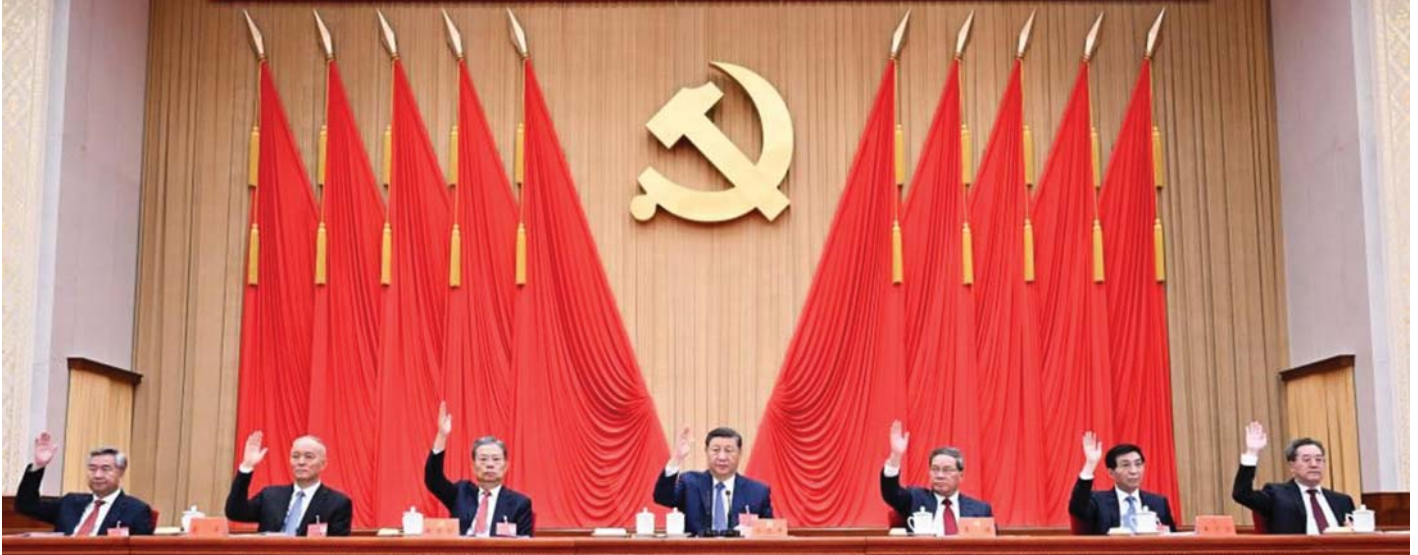
A feladatok ütemezése is világos. „2035-re befejezzük a minden tekintetben magas színvonalú szocialista piacgazdaság kiépítését, tovább javítjuk a kínai sajátosságú szocializmus rendszerét, általában korszerűsítjük rendszerünket és kormányzati képességünket, és alapvetően megvalósítjuk a szocialista modernizációt.”

A kínai dokumentumok nyelvezetét nem könnyű megérteni, de nem is lehetetlen. Amikor kijelentik, hogy tanulmányozzák a reform eddigi tapasztalatait, azt jelenti, hogy voltak hibák, hiányosságok, de látják ezeket. „Biztosítanunk kell a párt általános vezető szerepét, a népközpontú megközelítést, az alapelvek fenntartását és az új területek megteremtését, a jogalapú kormányzás gyakorlását minden fronton, és a rendszerszerű gondolkodás alkalmazását” – mondja a határozat.

Emögött nyilvánvalóan az a felismerés is van, hogy nem mindenben sikerült biztosítani a párt vezető szerepét és nem minden intézkedés szolgálta teljesen a nép javát. Ha a KKP a jövőben is fenn akarja tartani vezető szerepét a társadalomban, akkor ezekbe az irányokba kell haladni.

Nagyon fontos a rendszerszerű gondolkodás, a komplex megközelítés elve. Minden intézkedésnek van hatása nem csak az adott konkrét területre, hanem a társadalom más területeire is. A gazdaság fejlődése például több pénzhez juttatja az embereket. De nem mindegy, hogy a kultúra, az oktatás fejlesztése követi-e ezt.

Kína nem nyugati fogyasztói társadalmat akar, hanem egy minden szempontból fejlett szocialista társadalmat.

„A magas színvonalú szocialista piacgazdaság fontos garanciát jelent a kínai modernizációhoz” – mondta ki a KB. Mitől szocialista ez a piac?

„Biztosítani fogjuk, hogy gazdasági egységek a tulajdonformájuktól függetlenül a törvénynek megfelelően egyenlő hozzáféréssel rendelkezzenek a termelési tényezőkhöz, egyenlő feltételekkel versengjenek a piacon” – olvashatjuk. Vagyis az állami, magán, külföldi és minden más tulajdonforma azonos értékű, nincs ideológiai megkülönböztetés.

Kínában a különböző tulajdonformák szoros együttműködése valósul meg. Mintegy 37,5 millió vállalat van bejegyezve. 30 százalék van közvetlen állami tulajdonban, de az ezer főnél többet foglalkoztató vállalatok 65 százaléka szorosan kötődik állami cégekhez.

A szocialista állam ugyanakkor szabályozza piac fő folyamatait. „Biztosítjuk a hatékony szabályozást, törekszünk a piaci rend jobb fenntartására és a piaci hiányosságok orvoslására.” És még egy kulcsfontosságú mondat: „Azon kell dolgoznunk, hogy fokozzuk a makropolitikai orientáció következetességét. Javítani fogjuk a nemzeti stratégiai tervezési rendszert és a szakpolitikai koordinációs mechanizmusokat, elmélyítjük a fiskális és adórendszerek reformját, tovább reformáljuk a pénzügyi rendszert, és javítjuk az összehangolt Regionális Fejlesztési Stratégia végrehajtási mechanizmusait.”

De a legfontosabb, hogy a tőke nem érvényesítheti érdekeit a társadalommal szemben, mivel a hatalom szilárdan a nép kezében van.

Ez is az, amit a nyugat nem hajlandó elismerni. Tudják, csak nem ismerik el. „A minden területre kiterjedő népi demokrácia fejlesztése szerves része a kínai modernizációnak... Megerősítjük azokat az intézményeket, amelyeken keresztül a nép irányítja az országot, javítjuk a konzultatív demokrácia mechanizmusait, megerősítjük a demokrácia intézményeit az elsődleges szinten, és széles egységes frontot építünk.”

Mi a célja a modernizációnak? „Az emberek jólétének biztosítása és javítása a fejlődés során a kínai modernizáció egyik fő feladata. Arra törekedve, hogy e tekintetben minden tőlünk telhetőt megtegyünk, finomítanunk kell az alapvető közszolgáltatások garantálásának rendszerét, dolgoznunk kell az inkluzív közszolgáltatások biztosításán, az alapvető szükségletek kielégítésén, beleértve a leginkább rászorulókról való gondoskodást.” Melyik tőkésország kormányprogramjában olvashatnak ilyet?

És még valami, ami iszonyúan nem tetszik a tőkés Nyugatnak. „A párt vezető szerepe alapvető garancia a reformok átfogó elmélyítésére a kínai modernizáció előmozdítására.” Tehát, ha tetszik a nyugatnak, ha nem, Kínát a Kommunisták Pártja irányítja.

A párt vezető szerepének fenntartásához azonban rendre, erkölcsi tisztaságra van szükség. A határozat e tekintetben is egyértelmű: „Javítani fogjuk a párt öntisztogatásának rendszerét és szabályozásait, és továbbra is azon dolgozunk, hogy megtisztítsuk, javítsuk, megújítsuk sorainkat. Mindez lehetővé teszi pártunk számára, hogy továbbra is erős vezetői mag maradjon a kínai sajátosságú szocializmus építésében.”

A Központi Bizottság példát is statuált. Bizonyította, hogy a pártfegyelem, az erkölcsi tisztaság mindenkire kötelező. A korrupció az állam rákbetegségévé válhat, ha nem küzdik le időben. A Központi Bizottság kizárta a KB-ból Qin Gangot, Kína korábbi külügyminiszterét. A pártból nem zárták ki, de biztos, hogy életében vezető tisztséget már nem tölthet be.

A Központi Bizottság a KB-ból és a pártból is kizárta Li Shangfu korábbi honvédelmi miniszterét, Li Yuchao-t, a rakétaerők korábbi parancsnokát és Sun Jinming-et, a rakétaerők korábbi törzsfőnökét. Szinte biztos, hogy tábournoki állapjukat is elvesztik, és más téren is szembe kell nézniük a törvények szigorával és a kínai nép megvetésével.

A KB hitet tett a kínai békepolitika folytatása mellett. Ehhez azonban biztosítani kell az ország biztonságát is. „A nemzetvédelem és a fegyveres erők modernizálása a kínai modernizáció szerves része” – olvashatjuk. És még egy kulcsmondat, amitől feláll a szőr a tőkés nyugatiak hátán: „Meg kell őriznünk a népi fegyveres erők teljes pártirányítását.” Többek között azért, hogy senki se emelhesen kezét a nép, a dolgozók hatalmára, azaz a sarló-kalapács díszítse továbbra a párt tanácskozásait.

Az európai és francia választásokról

Június és július eleje érdekes politikai eredményeket hozott Európa számára. Június 9-én az Európai Unió országaiban európai parlamenti választásokat tartottak, amelynek nem várt következménye volt az előrehozott francia nemzetgyűlési választás. Pártunk

levonta az uniós választás magyar vonatkozásában a tanulságot és elemezte annak tapasztalatait. Viszont nem elég csak erről beszélnünk, mivel az európai politikai viszonyok hazánkra is hatással vannak. Ezzel a gondolattal a következőket szeretném mondani.

Az európai parlamenti választás egy kifejezéstől volt hangos a nemzetközi médiában, ez pedig a „jobboldali előretörés”. Valóban, ha a köznapi értelemben használt „jobboldal” kifejezést használjuk, akkor azt látjuk, hogy a jobboldali parlamenti csoportok növelték tagjaik számát, míg a „baloldali” csoportok csökkentek.

Miért? Mivel ezekben a csoportokban látják az emberek a reményt. A reményt az Európai Egyesült Államok elméletével szemben, a reményt a migráció korlátozására és még ha nem is fogták fel teljesen, a reményt a tőke ámokfutásával szemben. Az emberek látják, hogy a „baloldal” nem hajlandó sem a nemzetek, sem a dolgozók védelmére, hanem továbbra is csak sebtapaszt ígér a tőke okozta gazdasági sérülésekre.

Talán nincs jobb példa ennek szemléltetésére, mint Németország, ahol a munkások relatív többsége nem a szociáldemokratákat támogatja, hanem a „szélső-jobboldali” AfD-t. Ha az ember egy német választási térképet vesz magához, meglepődhet, hogy az egykori NDK határait megtalálja, csak ma nem kommunista vörösben ragyog, hanem éppen abban a színben, amivel az AfD-t jelölték. Ez nem azért történt, mert a keletnémetek náci lettek az egyesítés óta, mint ahogy ezt egyesek állítanak, hanem még az AfD programja is közelebb áll a keletnémet örökséghez, mint a baloldali pártok ígéretei.

Egy másik német párt, amely még elért valamit a választáson az az év elején létrejött Saha Wagenknecht Szövetség, egy „baloldali” párt, ami éppen a Die Linke liberalizmusa miatt jött létre és helyezkedett ezzel szembe.

Persze fontos leszögeznünk, hogy az említett politikai mozgalmak közül egyik sem képes megoldást kínálni korunk problémájára. Miért? Mert nem szakítanak a tőkével, hiszen a sikeres eredményt elérő jobboldali pártok a tőkésék valamely csoportjának támogatói. Ha ez a csoport még

a tőkésék legnemzetibb részét is alkotja, akkor is alárendelt a tőke mindenkori érdekének, a profit folyamatos emelkedésének.

A profit folyamatos növekedését pedig legyorsabban nem a nemzeti népesség növekedés helyrehozásával, hanem a migráció fokozásával, nem a nemzetek fenntartásával, hanem azok felbomlasztásával lehet elérni. Így tehát a legjobb, amit ezek az erők elérni képesek, hogy lelassítsák a nagytőke terjeszkedését, a legrosszabb pedig a nyílt árulás ezen erők részéről, amelyet például a „neofasisztaként” reklámozott olasz Meloni kormánynál láthatunk. Így tehát ezen erők alkalmatlanok Európa felszabadítására.

Persze alkalmatlanságról nem csak az európai, hanem a francia választások alapján is beszélhetünk. Az európai parlamenti választások Franciaországban is hasonló eredményt hoztak az eddig ismertekhez, vagyis a jobboldal előretört és a liberálisok vesztek. Anynyiban ugyan már más a helyzet, hogy a „baloldali” erők is előretörték. Mindenesetre, az eredmények ismeretében, Emmanuel Macron francia elnök feloszlatta a nemzetgyűlést és új választást tűzött ki. A választáson három jelentős csoportot figyelhetünk meg.

Egyrészt megtaláljuk a liberális Ensemble koalíciót, melynek célja az eddigi Macron-féle politika fenntartása, vagyis az Európai Unió megerősítése, a francia néppel szembeni gazdasági megszorítás a nagytőke érdekében és a francia társadalom alávetése a modern tőkés társadalom képének.

Ezzel szemben a jobboldalon régi kihívóként a Le Pen féle Nemzeti Tömörülés lépett fel. Ez a párt önmagát a liberalizmus elleni bástyának mutatja. Kritizálták a nyugdíjkorhatár emelését, kritizálták a migrációt, kritizálták az Európai Uniót, kritizálták a NATO-t, valamint kritizálták az egyoldalú és veszélyes oroszelleneséget.

Ez még talán jól is hangzik, de egy valamire emlékeznünk kell, a Tömörülés is egy tőkés párt, ráadásul egy olyan tőkés párt, amely elég nagy ahhoz, hogy győzelemben reménykedjen. Ennek egy következménye, hogy az idő haladásával, folyamatosan elhagyták nacionalista gyökereiket, és a nemzetközi nagytőke érdekeit kezdték el szem előtt tartani. Egykoron elhagyták volna az Eurózonát, sőt talán az Uniót is, ma már csak belső reformokat szeretnének. Ma már nem lépnének ki sem NATO-ból, sem annak katonai struktúrájából. A párt elnöke, Jordan Bardella Oroszországra, mint biztonsági kockázatra tekint és a párt támogatja a segítségnyújtást Ukrajnának (még ha az eddiginél kisebb mértékben is). A nyugdíjkorhatár-emelést kritizálták ugyan, de nem hajlandóak azonnal visszaállítani azt. Ilyen és számtalan más példán keresztül lehet látni, hogy a Nemzeti Tömörülés eladja magát a tőkének és az általa megalapozott társadalmi rendnek. Ez az apró tény nem akadályozza annak, hogy a

médiában fasisztának írják le őket. Mindezek ellenére figyelembe kell vennünk azt, hogy egy párt sosem egyenlő annak támogatóival és azok, akik a francia nemzetet megvédenék a tőkés politikától, jelenleg inkább a Tömörülésre szavaznak.

A fasiszta riogatásnak lett az eredménye a baloldali összefogás, amely az Új Népfront nevet vette fel, mintha valami a múltból visszatért szent szövetség lenne a fasiszmussal szemben. A Népfront szembement a Macron-féle megszorításokkal és a Le Pen-féle „fasiszmussal”. Mit jelent ez? Lényegében szociáldemokrata gazdaságpolitikát, liberális migráció- és társadalompolitikát, valamint oroszellenes külpolitikát. Tehát ugyanúgy a fennálló tőkés rendet támogatják, mint a Macron-féle csoport, csak még az emberek forradalmi kedvét juttatások emelésével csillapítanák. Sajnálatos, hogy ennek a tömörülésnek a Francia Kommunista Párt is tagja. A párt, amely még az 1950-es években büszkén sztálinistának hívta magát, ma már a szociáldemokrácia eszköze.

Ezen körülmények között nézett Franciaország szembe a június 30-ai és július 7-ei választással. Az első forduló előtt a média még támadta mind a jobb mind a baloldalt, előbbit fasisztának hívta az utóbbit bolseviknak. Az első forduló lezárulása után látszott a Nemzeti Tömörülés erős szereplése és a nemzetgyűlési többség megszerzését is elkezdtek realitásként kezelni. Ezután megtörtént az, amely régen a kommunistákat akadályozta és amelyet a múltban már a Tömörülést is megszenvedett.

A második fordulóra valamennyi politikai és média csoport megerősítette a fasiszta riogatást és ez a liberális és baloldali oldalak együttműködéséhez vezetett. Visszavonták egymás javára a jelöltjeiket és ezzel július 7-én a Népfront szerezte meg a legtöbb helyet, míg a Nemzeti Tömörülést a harmadik helyre szorították. Ezzel nem lett senkinek abszolút többsége és ezért tárgyalások kezdődtek az Ensemble és a Népfront egyes tagpártjai között egy koalíció felállítására.

Tehát az úgynevezett baloldal és a Francia Kommunista Párt nagy terve a „fasiszták” ellen, hogy az országot odaadják a tőke eddigi képviselőjének. Vagyis a tőkét védik a „fasisztustól”, elfelejtve, hogy a fasiszmus valódi szerepe éppen az, hogy a tőkét védje. Ezzel a Francia Kommunista Párt bebizonyította, hogy az imperialista nagytőke hű harcosa és nem a francia dolgozóé. Egy valódi forradalmi mozgalom rámutatott volna a Tömörülés álnacionalista természetére, hogy ezáltal megszerezzék azok támogatását, akik megvédenék a francia nemzetet a tőkétől. Most a hazafias francia azt látja, hogy a szélsőjobb legalább néhány követelését teljesíti, míg a legnagyobb kommunista párt az országban le fasisztázza és ellenségével szövöttezik. Vajon mi ennek a következménye egy forradalmi helyzetben?

Európában már megjelent a változás iránti akarat maga, de még nem jelent meg a megfelelő erő, amely a változást elhozhatja. A nacionalista formációk sorra piacra dobják nemzeteiket és sorra megalkudnak a tőkés rendel. A magukat kommunistának mondó mozgalmak hátbaszúrják a forradalmi munkásságot és megalkudnak a liberálisokkal az „antifasiszmus” nevében.

A kommunisták feladata ma, hogy szembeszálljanak mindkettő tendenciával és ezt csak úgy érhetik el, ha elutasítják a tőke haladásról alkotott képzetét és inkább azt veszik figyelembe, ami a nemzeteket építi. Felül kell vizsgálni azon tévedéseket, amely a kommunista mozgalomban a nemzetelleneséget megteremtették, küzdeni kell az ilyen elméletek ellen a mozgalmon belül és kívül, valamint integrálni kell a mozgalomba azokat, akiket a nemzeti tudat vezet a tőke ellen. Ha ez sikerül, akkor az európai nemzetek a kommunisták zászlóját követve szabadulnak fel. Ha ez nem sikerül, akkor felszabadulásukkor a kommunizmust ellenségnek tekintik és ezzel újra a tőke csapdájába esnek. Ne hagyjuk az utóbbit megtörténni! Dolgozzunk tovább a magyar dolgozók javáért és támogassuk külföldi elvtársainkat, hogy dolgozhassanak saját nemzetük érdekében!

LISZTES VINCE

Merényletkísérlet Donald Trump ellen

Úgy gondolom, hogy az elmúlt hetek legjelentősebb geopolitikai eseménye a Donald Trump elleni merényletkísérlet volt. Ezzel kapcsolatban törekedtem egy lényegretörő és tartalmas elemzés megírására, mellyel talán tisztábban lehet látni ennek az eseménynek a lefolyását és a jelentőségét.

Mint ismert, július 13-án merényletkísérletet követtek el Donald Trump volt amerikai elnök ellen a pennsylvaniai Butlerben tartott republikánus kampánygyűlésen. Trump beszédének 6. perce körül több lövés is eldördült, az egyik lövedék a politikus jobb fülét találta el. (Pusztán a szerencsének köszönheti azt, hogy nem szenvedett komolyabb vagy akár halálos sérüléseket, de erre még később visszatérünk.) A volt elnök a füléhez kapott, majd az emelvény mögé bukott, ezután a védelmét ellátó titkosszolgálat ügynökei körbevették, védőgyűrűbe fogva a republikánusok elnökjelöltjét lehozták a színpadról és kimenekítették a helyszínről. Az incidenst követően a Donald Trumpot a városi kórházba vitték, amelyet azóta már elhagyott.

A nem híres áldozatokról soha nem esik szó, vagy ha igen, akkor is csak elvétve, én ezért szeretném külön kiemelni a rendezvény halálos áldozatát, névszerint Corey Comperatore-t, a pennsylvaniai Buffalo Township önkéntes tűzoltóságának korábbi tűzoltóparancsnokát. (LinkedIn-profilja szerint Comperatore projekt- és szerszámmérnökként dolgozott a JSP-nél, egy műanyaggyártó cégnél a pennsylvaniai Butlerben.) Ő az akit halálos lövés ért, miközben a családját fedezte a testével, további kettő személy pedig súlyos sérüléseket szenvedett. Pennsylvania állam rendőrsége azonosította a másik két sebesültet is: az 57 éves David Dutcht a pennsylvaniai New Kensingtonból és a 74 éves James Copenhavert a pennsylvaniai Moon Townshipból. Mindkettőjük állapota már stabil. Trump részvétét fejezte ki a rendezvény során elhunyt személy családjának, és gyors felépülést kívánt a sebesülteknek. A hírek szerint Trump részt tervez venni az elhunyt férfi temetésén. Josh Shapiro, Pennsylvania demokrata párti kormányzója elrendelte, hogy minden állami épületen a zászlókat eresszék félárbóca.

A hatóságok arról számoltak be, hogy a 20 éves Thomas Matthew Crooks orvlövészt (szándékosan nem nevezem mesterlövésznek, mert nem volt az), aki egy közeli háztetőről adta le az elnökjelöltre a lövéseket, a helyszínen lelőtték. (Megjegyzés: pedig ha élve fogják el, számos kérdésre választ adhatott volna, mondjuk arra, hogy kik segítették, mert hogy segítség nélkül teljesen kizárt, hogy idáig eljuthatott volna) Érdekes párhuzam, hogy a Kennedy-gyilkoságnál is megölték az elkövető Lee Harvey Oswaldot, bár igaz, nem egyből, hanem 48 órával a merényletet követően, az elfogása után, Jack Ruby bártulajdonos hasba lőtte (Megjegyzés: azóta is rejtély, hogy vajon ki bízta meg ezzel, de mint tudjuk, a szálakat el kell varrni.)

Csak a rend kedvéért, nem ez volt az első eset, hogy a „demokrácia őshazájában” hivatalban lévő elnök, vagy elnökjelölt ellen merényletkísérletet vagy sikeres merényletet hajtottak végre, bár az is tény, hogy évtizedek óta nem volt erre példa az amerikai történelemben. Sikeres merényletek áldozatai között szerepel Abraham Lincoln, a talán kevesebbek számára ismert James Abram Garfield, továbbá William McKinley Jr, és talán a leghíresebb ebben a felsorolásban John Fitzgerald Kennedy. A sikertelen merényletek áldozatai Ronald Reagan, Franklin Delano Roosevelt és most Donald Trump, már amennyiben eltekintünk attól, hogy nem hivatali ideje alatt történt az eset.

Visszatérve a Trump elleni cselekményre érdemes lehet kicsit elemezni a részleteket, mivel érdekes következtetésekre lehet jutni. Nemrég olvastam a kanadai hadsereg nyugalmazott mesterlövészének a beszámolóját, aki szintén megerősítette a feltételezésemet, miszerint a merénylőnek belső segítsége lehetett. Dallas Alexander 14 évet töltött a kanadai hadsereg mesterlövész csapatában, ahol világ vezetőinek, köztük a kanadai miniszterelnöknek nyújtott védelmet. Elmondása szerint „nagyon

jól ismerem az ilyen típusú események elrendezését és azt, hogy mi a feladat és láttam mi történt tegnap. Nincsenek kétségeim afelől, hogy a lövöldözőnek volt valahonnan segítsége egy ügynökségen, egy szervezeten vagy a kormányon belül.”

Rengeteg idejük és lehetőségük lett volna a biztosítást ellátó személyzetnek (rendőröknek, titkos ügynököknek, mesterlövészeknek) likvidálni a merénylőt, szinte elképzelhetetlen, hogy nem tudtak róla, hisz csak 120 méterre volt nagyjából az az ipari létesítmény, aminek a tetejéről a lövéseket leadta a 20 éves férfi. Ez olyan rövid távolság egy ilyen rendezvény esetében, hogy potencióális elkövetési helyként kellett volna, hogy számoljanak vele, de valamiért figyelmen kívül hagyták, ahogyan azt a számtalan figyelmeztetést is, melyeket a civilek, a rendezvényen résztvevők jeleztek a hatóságok részére. Számos felvétel és fotó van ezekről az interneten, melyek bizonyítják, hogy már a civilek is észlelték a veszélyt. Teljesen abszurd, hogy szinte megadták a merénylőnek az esélyt a próbálkozásra, holott mondjuk a mesterlövészek feladata az lett volna, hogy ne adják meg ezt a lehetőséget az elkövetőnek. Az egyértelműen látható szándék bőven elég indok lett volna arra, hogy ártalmatlanítsák a gyanús személyt.

Véleményem szerint egy teljes mértékben megelőzhető esetről beszélhetünk, ahol a biztonsági személyzetet egyértelmű felelősség terheli a történetek miatt. Ahogy fentebb említettem, hogy bár Trump kisebb sérüléssel megúszta, de egy 50 éves férfi életét vesztette, két másik pedig megsebesült. Persze nem lepődnek meg azon, ha eltussolnák az ügyet, még ha nem is lesz egyszerű. Már az esemény után szinte egyből megindult a szokásos, az elkövető elszigetelt mivoltára és zavarodott lelkiállapotára hivatkozó propaganda, melynek célja, hogy senkiben még a gyanú se merüljön fel, hogy esetleg voltak társai, megbízói. Ugyanezt a párhuzamot lehet felfedezni a Fico szlovák miniszterelnök ellen elkövetett merényletkísérlet elkövetőjénél is. Ahogy itt is, úgy annál az esetről is a biztonsági személyzet látványosan amatőr módon viselkedett. Lehet persze, hogy pusztán dilettantizmusról van szó mindkét esetben, de akár szándékos bénázás is lehetett. Mindenki azt gondol amit akar, de azért hangsúlyozom ki ennyire ezeket a hibákat, mert sok potencióális elkövetőt arra buzdíthat, hogy ő maga is megpróbálkozzon egy hasonlóval. A nagy számok törvényét meg mind jól ismerjük.

Az is elgondolkodtató, hogy pont olyan politikusok ellen követik el ezeket a közelmúltbeli merényleteket, akik nagyvonalakban hasonló politikát képviselnek: bevándorlásellenesség, békepártiság, család fontossága, nemzeti szuverenitás, keresztény értékrend. Ha ebben a mederben folynak tovább az események, vajon ki lesz a következő célpont: Nigel Farage, Matteo Salvini, Recep Tayyip Erdogan, Vlagyimir Putyin, vagy esetleg Orbán Viktor?

SALLAY MÁRTON

Gyászolunk

Elhunyt a Vietnámi Kommunista Párt főtitkára

Nguyen Phu Trong elvtárs, a Vietnámi Kommunista Párt főtitkára július 19-én, életének 80. évében elhunyt.

2011-től vezette a vietnámi pártot. Meghatározó szerepe volt a vietnámi sajátosságú szocializmus elméletének kidolgozásában és gyakorlati végrehajtásában. Irányítása alatt a Vietnámi KP megőrizte elkötelezettségét a marxizmus-leninizmus és Ho Si Minh elvei mellett, ugyanakkor képes volt korszerűsíteni a szocializmus építését, összhangban a vietnámi nemzeti sajátosságokkal és a világfejlődés követelményeivel.

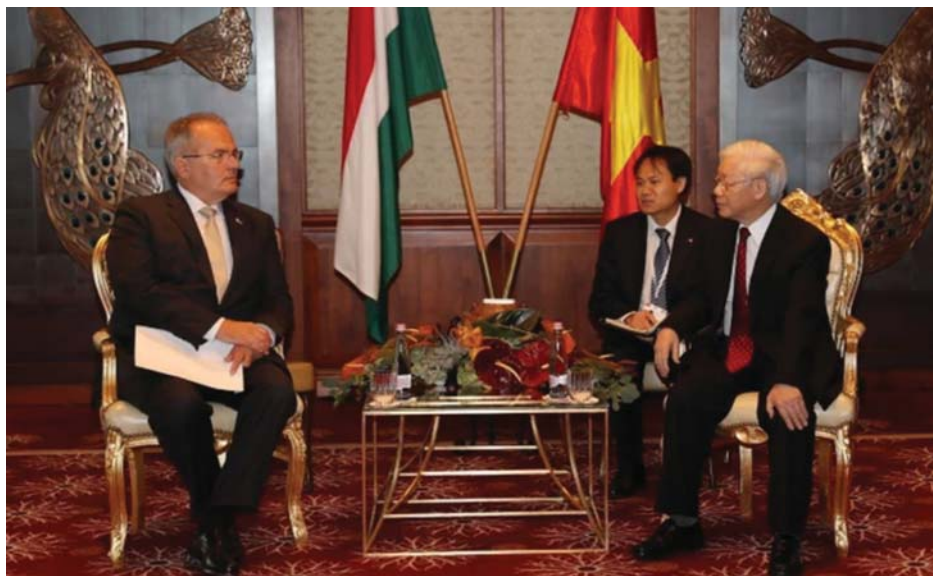
A vietnámi gazdaság az elmúlt másfél évtizedben évi 7 százalékkal növekedett, és sikerrel védték ki a koronavírus következményeit is.

Nagy tekintélynek örvendett Vietnámban. Az emberek becsülték szerénységét, közvetlenségét, végtelen elkötelezettségét a vietnámi nép és a szocializmus ügy iránt.

Ismerte Magyarországot, a Munkáspártot. Több alkalommal fogadta a Munkáspárt elnökét, legutóbb 2018-ban budapesti látogatása során.

A Munkáspárt együttérzését Thürmer Gyula fejezte a Vietnámi KP vezetésének küldött levelében. Barátunkat, szövetségesünket veszítettük el, igazi kommunista államférfit. Vezetése idején sikeresen fejlődött a Magyar Munkáspárt és a Vietnámi Kommunista Párt együttműködése, hozzájárulva a magyar-vietnámi kapcsolatok általános fejlődéséhez.

Július 25-én Thürmer Gyula vezetésével részvétlátogatást tett a budapesti vietnámi nagykövetségen a Munkáspárt küldöttsége.

Mit kap Vologyka a nemzeti ünnepre?

Augusztus 24-e ünnep Ukrajnában. Állítólag ekkor lettek nagyok és függetlenek. Vologykát meg kell lepni! – gondolták a NATO vezetői. A képek igaziak, a szöveg akár lehet igazi is, a valóság viszont szörnyű.

Stoltenberg: Figyelj, haver, te biztosan Vologyka vagy? A főnök mindig kever a moszkvai Vologyával. Zelenszkij: Jenschikém, már te is? Kikkel vagyok körülvéve?

Na, Vologyka, ne durcáskodj, ezer bocsika, tudod, mi imádunk téged!

Vologyka, mondd meg szépen a török és a brit bácsiknak, mit szeretnél kapni az ünnepre?

Szép, nagy rakétát, amivel kifüstölhetem azt a szemetet a Kremlből!

Vologyka, értsd meg végre, hogy nem löheted szét a Kremlt. Még kicsi vagy ilyen rakétához!

Zelenszkij az EU-vezetőknek: Aztán az Orbánt ne engedjétek még egyszer a nyakamba! Még, hogy béketervezés! Hogy lehet valaki ilyen ünneprehozó?